

[Erik B. Smith]

disse besparelser var, at man indtægtsregulerede den invaliditetsydelse, der kommer til udbetaling til personer, der opfylder betingelserne for at få mellemste eller højeste invalidepension, men som på grund af erhvervsindtægter ikke er berettiget til at modtage invalidepension.

I det oprindelige lovforslag startede nedtrapningen af invaliditetsydelsen, når den pågældende havde en personlig socialindkomst på 125.000 kr. Invaliditetsydelsen blev aftrappet over en 2-årig periode for dem, hvis indkomst var så høj, at de ikke var berettiget til nogen del af ydelsen.

Man kan for så vidt godt konstatere, at den omstændighed, at det netop er det konservative folkeparti, der fremsætter dette lovforslag, er ensbetydende med, at vi nåede, hvad vi ville, nemlig at begrænse udgifterne på det sociale område netop til de bedre stillede indkomstgrupper. På den anden side er det ingen hemmelighed, at vi heller ikke i socialdemokratiet fandt, at det var morsomt at foretage besparelser netop på det sociale område, men den økonomiske situation var imidlertid så alvorlig, at regeringen sammen med dens daværende forligspartier fandt det nødvendigt med omfattende besparelser og altså også besparelser her.

Det forekommer mig, at vi især fra det konservative folkeparti, men for den sags skyld også fra andre af de borgerlige partier, har hørt kraftig kritik af, at man ikke er gået i gang med omfattende besparelser for at nedbringe forskellen mellem statens indtægter og statens udgifter. Det forekommer mig endog, at venstre og konservative, den dag valget blev udskrevet, præsenterede det øvrige folketing for nogle meget omfattende nedskæringer i de statslige udgifter. Hvis jeg skal nævne nogle relevante eksempler, må det blive voldsomme nedskæringer i den maksimale sats for arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og dagpenge under barselorlov, afgifter på lægekonsultationer og recepter, betaling for kosten på sygehuse, forhøjelse af forældrebetaling i daginstitutioner, tilbud om udbetaling af kontantbeløb til alternativer til plejehjemsanbringelse, indførelse af én karensgang under sygdom osv. osv.

Og nu ser vi så, at det konservative folkeparti ved fru Lis Møller føler sig kaldet til at sikre personer med en skattepligtig indtægt, der overstiger 147.500 kr., så de kan få udbe-

talt et skattefrit beløb på 13.272 kr. om året. Det er ingen hemmelighed, at vi også i socialdemokratiet gerne ser, at man yder økonomisk kompensation til de handicappede, selv om de har ganske høje indtægter. På den anden side finder vi i alt fald ikke, at det er denne gruppe, der skal stå forrest, når vi diskuterer sociale forbedringer. Set i det perspektiv, de konservative selv lagde frem i forbindelse med deres oplæg under valgkampen, fremtræder initiativet fra fru Lis Møller unægtelig i et højt ejendommeligt lys, al den stund ingen af de arbejdsløse blot tilnærmelsesvis kan komme op i nærheden af disse indtægter.

Det konservative folkeparti er ikke noget banebrydende parti på det sociale område. Forslaget om genindførelse af en ikke-indtægtsreguleret invaliditetsydelse er en del af en række forslag, der alle har det sigte, at man ønsker at ophæve virkningerne af de sociale besparelser, der blev foretaget i 1980 og 1981, og det oven i købet på et tidspunkt, hvor især de konservative kritiserer regeringen for ikke at foretage de nødvendige besparelser.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe ønsker ikke at medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag. Vi er ikke begejstrede for at sige nej, men vi er heller ikke så uansvarlige, at vi i den øjeblikkelige situation falder for fristelsen til at hoppe med på denne vogn.

Vi afviser derfor forslaget.

Henrik Toft (V):

Venstre kan ligesom socialministeren ganske kort ved behandlingen af dette lovforslag henvise til vores tilslutning til lovforslag nr. L 123 om ændring af bistandsloven. Der er her tale om, at vi retter nogle af de ting, som blev gennemført for 2 år siden. Det kan måske ikke kaldes banebrydende, hvad der blev lavet for 2 år siden, det var et udtryk, hr. Erik B. Smith brugte. Jeg vil godt sige til hr. Erik B. Smith, at der i hans opremsning af nogle af de besparelsesforslag, der var i helhedsplan 82, i hvert fald var tale om nogle direkte misvisende udtalelser, og det skal jeg tage afstand fra.

Venstre kan anbefale at gennemføre dette lovforslag.

(Kort bemærkning).